

κτος ἢ ἀποτυχία αὐτοῦ. Ἐὰν φέρ' εἰπεῖν ἤθελεν οὗτος κωμωδῆσαι τὸν δεσμὸν τοῦ Ὑμεναίου αὐτὸν καθ' ἐξυτὸν, ἢ ἀποτυχία αὐτοῦ εἶνε ἀσφαλεστάτη, διότι ὁ γάμος θεωρεῖται εἰκότως ὡς ἡ μόνη ἐδραία βάσις τῆς κοινωνικῆς ὑπάρξεως. Ἀλλὰ τούναντίον εἶνε βεβαία ἢ ἐπιτυχία αὐτοῦ, ἐὰν κωμωδῆσῃ τὰς ζηλοτυπίας καὶ τὰς λοιπὰς ἐν τοῖς γάμοις ἀναφαινομένας πολλάκις ἀτυχίας. Τὸ γελοῖον ὀρθῶς ἐφηρησομένον εἰς τὰ ἐλαττώματα εἶνε τὸ ὄπλον τοῦ φιλοσόφου· καὶ εἰς τοῦτο εὐκολώτατα δύναται νὰ δώσῃ ἐνίοτε λάβην καὶ ὁ ἐναρετώτατος, ὡς καὶ ὁ σοφώτατος, ὅταν φερ' εἰπεῖν γίνηται ἐπιτηδευτῆς ἐν τῇ ὁμίλει αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἱματισμῷ κτλ.

ΘΕΟΔ. Ν. ΦΛΟΓΑΪΓΗΣ

ΕΡΩΣ

[κάτωθι ἀγάματος]

Τῷ κυρίῳ Σ. Κ.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πῶς ἔχει κάτι
 κ' εἶνε σκυθρωπὸ καὶ μόνο
 τὸ θεότρελλο μικρό·

Στὸ συλλογισμένο μάτι
 κρύβει τῆς καρδιάς τὸν πόνο
 καὶ 'ς τὸ γέλοιο τὸ πικρό.

Ἄχ! δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη
 'ς τὰ φαρμακερά του βέλη
 καὶ 'ς τὴ σκοτεινὴ βραδυά·

Νὰ τὰ ρίξῃ πειὰ δὲν θέλει,
 γιατί· ξέρει πῶς ἐκείνη
 ἔχει πέτρινη καρδιά...

Παρίσιος, Ἰουλ. 1903.

ΓΕΩΡΓ. ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ